

Antoni Espí i Grau

(Figueres, 1845 – Granollers, 1909)

Neix a Figueres el 21 de gener de 1845 en una família menestral. L'any 1855, quan tenia 10 anys, entra al Seminari de Girona on només cursarà els dos primers anys de la carrera eclesiàstica; retorna a la llar i finalitza el batxillerat a l'Institut de Figueres, per posteriorment, traslladar-se a Barcelona per seguir els seus estudis a la Facultat de Ciències.

Tenim constància del primer contacte professional d'ANTONI ESPÍ I GRAU amb Granollers a través de les actes del ple de l'Ajuntament del 7 d'agost del 1866, quan es signa un contracte entre el mateix Ajuntament, ESPÍ I GRAU i Joan Sala per a l'establiment del Colegio de Segunda Enseñanza de titularitat municipal. El 24 de juliol de 1868, s'aprova el contracte definitiu però només amb ESPÍ I GRAU, únic responsable del centre. Tenia 24 anys. L'educació de la vila estava en bones mans.

El 1874, per prescripció mèdica a causa d'una greu malaltia, ha d'abandonar Granollers buscant zones més saludables; d'Elx, on exercí durant set anys, marxa a Roda (Albacete), on romandrà tres anys més; i finalment, d'allà sortirà cap a Guadalajara.

En un viatge a Figueres, l'anaren a cercar alguns granollerins, exalumnes seus, per encàrrec de l'Ajuntament de Granollers, a fi de convèncer-lo que retornés a la ciutat. L'Ajuntament estava descontent del funcionament del Colegio de Segunda Enseñanza i li oferí novament la direcció del centre. L'any 1885 se signa el contracte i ANTONI ESPÍ I GRAU s'estableix definitivament a la nostra vila, comptava 40 anys. La residència del nou director i la seva família foren les dependències del claustre del Convent de Sant Francesc, també anomenat Convent dels Mínims, on estava situat el centre docent. Era una família nombrosa, formada per Asunción Rumbado, provinent de Santander, i set fills.

Tot i que va centrar-se principalment en la seva tasca com a director i docent, també col·laborà esporàdicament en revistes locals publicant articles de caire cultural. Durant aquesta segona etapa, ESPÍ I GRAU es veié afectat negativament per la seva condició de responsable d'un ens educatiu lliure de lligams religiosos; a Granollers hi havia una agitada vida política, dividida, per simplificar, en dues ideologies enfrontades: el caciquisme recolzat per l'església i el pensament més progressista i liberal.

Pel que fa a la seva tasca pedagògica tothom està d'acord i només n'han arribat elogis, des de la premsa local fins a les opinions dels exalumnes: la seva vida era l'ensenyament, hi abocava totes les seves energies. Els resultats aconseguits foren molt profitosos per a Granollers.

ANTONI ESPÍ I GRAU morí el 16 de març de 1909 d'una pulmonia als 64 anys. Portava 24 anys de tasca continuada com a director del centre d'ensenyament secundari de la ciutat; havia participat en l'educació de tres generacions de granollerins.

